

Выходит во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 6-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найнам. повѣстей“ выходятъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и послѣдняго дня кождого мѣсяца. Редакція „Администрація“ подѣ Ч. 44 ул. Галицка. Рукописи звертаються лишь на попередне застереженнє. Оголошеня принимаються по цѣнѣ 6 кр. бѣт однимъ строчкой печатной, въ рубр. „Надбелане“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатані вѣднѣ бѣт порта. Предлазти и вносраты принимають: У Львовѣ Администратія „Дѣла“. У Віднѣ Haazenstein & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Haazenstein & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Росіи Редакція „Кіевской Старина“ въ Кіевѣ, почтовой уряды и „Газетно Бюро“ В. Ф. Зама въ Одесѣ Дерibasовская ул., д. Ралла 9.

ДѢЛО

Предлазти на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рікъ . . . 12 ар. на цѣлый рікъ . . . 12 рубл.
 на півъ року . . . 6 ар. на півъ року . . . 6 рубл.
 на чверть року . . . 3 ар. на чверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рікъ . . . 16 ар. на цѣлый рікъ . . . 16 рубл.
 на півъ року . . . 8 ар. на півъ року . . . 8 рубл.
 на чверть року . . . 4 ар. на чверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . ар. 5— на цѣлый рікъ . . . 5 рубл.
 на півъ року . . . ар. 3-50 на півъ року . . . 3-50 р.
 Для Закарпатя, окрѣмъ Россіи:
 на цѣлый рікъ . . . 15 ар.
 на півъ року . . . 7-50 ар.
 на чверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рікъ . . . 19 ар. на цѣлый рікъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштує 12 кр. а. в.

Отозва

„Народной Торговль“ въ Рогатынѣ.

Дня 5 л. марта бѣбулася Загальнѣ Зборы ва-для основана повѣтвой „Народной Торговль“ въ Рогатынѣ, и хотай погода не сприяла, то однакже зборы выпали такъ хорошо, що обширне помешканье Веч. Володимира Чировского ледви змогло помѣстити участників: священниковъ, людей въ интеллигенціи свѣтской и селянъ.

По довершеныхъ вступныхъ дѣлахъ нотария и. Володислава Манкытурского, по уваженю статута и выборѣ управляющаго совѣта, дирекціи и контрольного комитета, приступлено до завѣсу членѣвъ товариства. Сто тридцать удѣловъ съ квотою 1.300 ар. въ готовыхъ грошахъ записала дирекція до книгъ своихъ. Видно, якъ народъ отчуває потребу того товариства и коли-бъ не замѣтъ, то нехитно впынуло-бы було въ двѣ только, бо въ дальшихъ сторѣнъ мы що найривнѣйшихъ патриотѣвъ не бачили.

„Народна Торговля“ зѣ Львова прислала намъ двѣ телеграмы, въ котрыхъ вѣтае насъ, яко молодшу сестрицу, и засылає широ-руске „щастя Боже“ для добра народу, а прислашь на Загальнѣ Зборы вѣднѣго мужа, котрый, уложившись съ нашою дирекціею, буде нашою повѣтвой Торговлею управлять, дала ясныи доказъ, що тымъ мужамъ Львовской „Народной Торговль“ лише щастье и благо народу лежить на сердци.

Родимці! Першій крокъ напередъ уже зроблений. Отъ вашего патриотизму залежить дальшій ровѣдъ дѣла!

Зѣ побывшихъ и дальшихъ сторѣнъ поспѣшайте, Братя, чимъ скорше съ удѣлами а при помочи Божьей, нехитно вже въ першихъ дняхъ дѣвѣтнѣ с. р. мы вѣспѣмо отворити повѣтвой „Народну Торговлю“ въ Рогатынѣ, а то тымъ бѣльше, що въ дирекціи львовской „Народной Торговль“ мы маємо досвѣдченыхъ вождѣвъ, щирыхъ порядниковъ, безкористныхъ офікурѣвъ, котры нашу Торговлю якъ кокошь птенца подѣ своими крылами выгрѣти хотять.

Дирекція повѣт. „Народной Торговль“ въ Рогатынѣ.

По процесѣ Михалка и тов.

I.

Результатъ процесу Михалка и двоухъ его товаришѣвъ склѣчился тымъ, що сенвал „Заведенія“, адефравдувавшего до 1000 ар. в. суджено на 3-мѣсячну взынцію, а головныхъ обжалованыхъ пущено на волю. Судъ найшовъ вправдѣ суть карыдостойного чину, колидующаго §. 183 вак. кар., але не засудивъ обжалованыхъ, бо оба, якъ дирекція „Заведенія“ заявила, покыли страты нанесенѣ „Заведенію“ тымъ, що або нотаріальными актами вѣобновивались ихъ вымародити, або вступили въ т. вв. дописователѣвъ „Заведенія“. Судъ не мавъ отже достаточной подѣставы засудити ихъ, а то тымъ менше, що навѣтъ нынѣшна дирекція не хотѣла асолидаризоваться съ актомъ обжалованя, съ выимкою ос бы des kleinen Defraudanten, Хувеса.

Однакже мимо довершеного факту, що головныхъ обжалованыхъ пущено на волю и то головно по причинѣ, що „Заведеніе“ не хотѣло асолидаризоваться съ актомъ обжалованя и зрелось матеріальныхъ претенсій до обжалованыхъ, — мимо того сумного факту публична моральность муситъ о цѣлѣмъ дѣлѣ выдати вѣсѣмъ противный судъ. Публична моральность не може оправдати аѣ случайно обжалованыхъ, аѣ тыхъ, котрыхъ було поручено стеречи руского гроша въ „Заведенію“, одинокой финансовѣ институціи руской. Тѣи, що мали право и обовязкъ вглядати въ вѣсѣ агенды „Заведенія“, дѣбати о правильнѣй его ровѣдѣ, дивитись, щѣбъ такъ скавати, „на пальцѣ“ функціонерѣвъ, — тѣи не можуть бути оправданѣ передъ нѣвѣимъ. Хто орудує публичнымъ грошемъ, той не може заставлятись аѣ недостаткомъ часу, аѣ недостаткомъ фахового знаня, а муситъ нимъ орудувати совѣстнѣйше, аѣжъ грошемъ своимъ власнымъ.

Того всего не було аѣ въ дирекціи, аѣ въ совѣтѣ управляющѣмъ. А можемо се смѣло скавати, бо въ обѣхъ сѣхъ тѣмъ не засѣдали дѣти, котрыхъ можна въ блудъ ввезти; не засѣдали люди, що не мали свободного часу, бо самѣ до тыхъ чинѣвъ и достоинствъ брались, а засѣдали люди, що въ власной госпо-

дарцѣ навчилися вберегати и шанувати грѣшь. Уряды директорѣвъ, правныхъ консулентѣвъ и достоинства совѣтниковѣвъ не накидувано нѣкому. Залежало то бѣт охоты и доброй воли самыхъ-же членѣвъ сѣи институціи и дѣятого публична моральность має тутъ короткий рахунокъ: хто мавъ ингеренцію въ справу „Заведенія“, на томъ тажизъ и обовязкъ знати о вѣсѣмъ и пальнувати всего. Наколи жѣ членѣ дирекціи и совѣта управляющаго мали до обжалованыхъ повне довѣрѣ, то тымъ самымъ отповѣдають они за вѣсѣ неправильности, якѣ дѣвались въ „Заведенію“, якѣ случайно слѣдство открыло, якѣ спочиваютъ ще погребанѣ, аѣ на якѣ нынѣшна дирекція ще не прійшла або и не прійде.

Зѣбравши то все, трудно приходется намъ отповѣсти на пытанье, чому дирекція або управляющѣй совѣтѣ самѣ не выступили противъ дефравдантѣвъ съ обжалованьемъ вже тогда, коли иѣ стороны сѣихъ дефравдантѣвъ не дано еще нотаріальныхъ актѣвъ на покытые провиненыхъ ними страты, коли тѣи дефравданты не фигурували въ контовыхъ книгахъ „Заведенія“ яко „дописователѣ“ безъ матеріальной вартости. А трудно совѣтѣ вдати справу и въ то, чому нынѣшна дирекція, устами д-ра Павенцкого, мимо того, що судъ пытаєтъ ея о то, не асолидаризовались съ актомъ обжалованя. О кого жѣ ходило тутъ? Чи не чужѣ нынѣшна дирекція въ правѣ до того? Чи не обовязана она боронити матеріальныхъ интєресѣвъ „Заведенія“? Чи лежить ѣи на души бѣльше свобода кѣлькихъ особѣ безъ моральной вартости, якъ добро загалу? Намъ вдавєт, що поведєньє вгаданныхъ надѣрчихъ тѣмъ було и есть еще нынѣ вповнѣ некорректне.

Але и въ очѣхъ чужихъ представався Зарядѣ „Заведенія“ въ свѣтлѣ дуже некористнѣмъ. Подумаймо, що „Заведеніе“ носило фирму руской институціи, що се була одинока руска институціи финансовѣ! Русины вѣсѣтнѣи были свѣтлови въ того, що все стояли на сторожи моральности публичной. Нынѣ чужѣи люди кидаютъ Русинамъ въ очи тяжкими обжалованьями... Тяжко и соромно о томъ навѣтъ погавдати...

Справа се надто важна, тожъ мы мусимо потолкувати о нѣй шарше.

Справа „Народного Дому“.

Въ деякихъ газетахъ появилася недавно вѣбѣти про нынѣшнѣй станѣ справы „Народного Дому“, вѣбѣти будьто бы оперѣт на актахъ судовыхъ, а на дѣлѣ на скрѣзь тенденцій, вырахованѣи едино на то, щѣбъ въ мутнѣй водѣ ловити рыбу. Иде о то, щѣбы черезъ голословне тенденційне предоставляванье справы баламутити провинцію, вкаузавати ѣй небезпечнѣсть не такъ, зѣ отки она дѣйстно выхѣдитъ, але тамъ, де не то нема ея, але зѣ отки выхѣдитъ ще оборона руской институціи, щѣбъ только передъ людьми, несвѣдущими рѣчи, оклеветати неколыхъ-якъ „народовѣцѣвъ“. Зѣ такого баламучєня провинция выхѣдитъ, що поодинокѣи люди и декавати зѣ краю присылаючи свои протесты до управляющаго совѣта „Народного Дому“, протестуютъ противъ того, яко бы на „Народный Дѣмъ“, котрый не есть власноостею Русинѣвъ мѣста Львова, посягала „львовской Русины“. Очевидно, протесты тѣи основуются на тенденційной информации и яко — що-найменше — безиредметовой справѣ нѣчого помочи не могутъ.

Понеже и намъ, певно бѣльше якъ кому-небудь другому, лежить на сердци добро „Народного Дому“, то и мы постарались понинформуватися зѣ судовыхъ актѣвъ, якѣ то теперь отогтѣ справа топ нашою институціи. Своими информациями дѣлимся съ Вѣ. читателями.

Щѣ 26 червня 1850 р. краєва губерния приволила була реальнѣсть подѣ ч. 78 м. (де нынѣ „Народный Дѣмъ“ и церковь) вписати до книгъ табулярныхъ яко власнѣсть Русинѣвъ мѣста Львова (für das volle und unwiderrufliche Eigenthum der Lemberger ruthenischen Bevölkerung). Давѣйша управляюща комисія, а потому товариство „Народного Дому“, а въ першѣй лѣвнѣ его спидякъ д-ръ Иа. Добрянской, були на отѣлько недбалѣ, що черезъ 35 лѣтъ въ интабулювали топ реальности и она все чѣ въ табули фагурує яко власнѣсть фонду шкѣльного, — аѣ по повѣи звѣстной брошюры, котра на тую недбалѣсть сильно ударила, совѣтъ „Народного Дому“ вѣнѣвъ въ томъ дѣлѣ для 28 л. надолота 1885 олѣдуючу просьбу до Суду краєвого:

Ч. 611. Высокой Суде краевый!

Едиктомъ ц. к. Высокого Суда краєвого Львовского отъ 30 Сентября 1884 года N. 22585 подано до вѣдомости, що проектъ новыхъ книгъ

Въ роковины смерти Т. Шевченка.

Зѣ Украины.

Жѣнко моя любя,
 Люби дѣтенята!
 У людей сѣгодня
 Превелике свято!
 Тамъ въ Карпатской Русѣ,
 По той бѣкъ кордону,
 Церковнѣ сѣгодня
 Зрава гудуть дзвоны,
 До святого храму
 Людей зазываютъ,
 И уѣи на зазывъ
 Радо поспѣшаютъ,
 Правлятъ панахиду
 За вѣнокѣй Тараса,
 За вѣчную память
 Хлопа — вѣщоголова,
 Що оплакавъ першѣи
 Славную Русину,
 Вбогую на щастье
 Неньку Украину;
 Що зѣяснявъ намъ першѣи
 Даву ея долю,
 Израдавѣсть шляхты
 Въ боротѣи за волю;
 Що звернувъ вѣвъ въ лоно
 Рѣдного народу;
 Написавъ на стѣлѣ
 Рѣвнѣсть и овобоуду:
 Що державѣ до смерти
 Мѣцѣю того стягу,
 Вытерѣвъ неволю,
 Кару и зневагу;
 Що и вмеръ съ тымъ стягомъ
 Лихомъ знеможенѣмъ,
 Але мощнымъ духомъ
 И не побѣжденѣмъ!

То зразокъ *) нашъ дѣти!
 Мѣтора народу!
 То зразокъ великой
 Рѣцаря овобоуды!
 Тымъ то, мой любя!
 Люде его славятъ
 И въ церквѣ за нѣго
 Панахиду правлятъ!

Але мы — сѣгодня
 Не почуємъ дзвона,
 Во ѣи на панахиды
 Впала заборона...

Жѣнко моя любя,
 Люби дѣтенята!
 Полетѣмъ думками
 Въ рѣдинѣ Карпаты!
 Тамъ въ австрійской Русѣ,
 По той бѣкъ границѣ,
 Люде впоряджаютъ
 Рады, вечерницѣ;
 Про народнѣй справы
 Будуть радувати *),
 Мысли и надѣи
 Будуть выслѣвляти,
 Будуть читатъ гарнѣи
 Въ рѣдинѣ мѣвъ творцы,
 Въ ошвахъ ошываютъ
 Сибѣлье щастье ѣ горе, —
 И отако чувствѣа
 И мысли подѣлавши,
 Та на дальшу працю
 Духа подкрѣпивши,
 Розѣбдуть оя люде
 Въ рѣдинѣ оосѣлѣ,
 Гордѣи овоимъ дѣломъ,
 Жвави та веселѣи.

*) Зразокъ (здрѣбнѣе бѣт зразѣ) — взорѣцъ.
 *) Радувати — радати.

Але намъ не вольно
 За дверима хаты
 Открывати сердца
 И мысли выслѣвляти...

Жѣнко моя любя,
 Люби дѣтенята!
 Якъ же мы се свято
 Будемъ святкувати?

Отговаткуємъ дома
 Въ рѣдинѣ овоимъ кружѣ!
 Тутъ дамо мы волю
 Радошамъ и туѣ.
 Самѣи мѣжъ собою
 Поговоримъ тихо
 Та чарки шампаномъ
 Понапопимъ зѣ лаха, —
 Выпьемъ за Тараса
 Вѣковѣчно память,
 Выпьемъ за здоровье
 Вѣсѣхъ, що день оѣи тамѣя,
 Выпьемъ завсе тѣе,
 Що намъ дороже!

Поздоровъ же, Боже,
 Неньку Украину!
 Провѣси отъ неѣи
 Тяжкую годину!

Та поздоровъ, Боже,
 Нашъ народъ забутый,
 Вбожествѣмъ прибитый
 Тѣмъ оуборнутый!

Та поздоровъ, Боже,
 Вѣсѣхъ на духъ ненищихъ,
 Вѣсѣхъ, хто любить щиро
 Вбоге родовѣце!

Вѣсѣхъ хто ового часу
 Дармо не марує,
 На народне щастье
 Сколько овал працює!

Вѣсѣхъ хто перепоны
 Смѣло поборає,
 Хто храбрує сердцемъ,
 Розумомъ буяє!

Вѣсѣхъ, хто кобзаревѣи
 Держать запѣвѣи, —
 Вѣсѣхъ поздоровъ, Боже!
 Вѣсѣмъ на многѣи дѣта!

Вас. Лѣманский.

Укр. Лютий 1885!

РУСИНЫ

подѣ взглядомъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статѣи д-ра Ом. Огоновского.

(Далѣе.)

Зѣ помѣжи наслѣдниковъ Володимира въ XI. и XII. столѣтѣи належить выимѣити двоухъ князѣвъ, имено Ярослава Володимировича, и его внука Володимира Мономаха. Ярославъ (1018 до 1054) вызначався образованьемъ, и для добра народу заслуживѣо особливѣо тымъ, що зѣ его причины высоко-образованнѣи Русинѣи Иларіонъ, першѣи зѣ ового роду, бувъ выбраннѣи на митрополита Кіевского (1051). Той Великий князь бувъ авторомъ першого правотаря, званого „Правда Руская“, котра першѣтѣно була призначена для Новгородѣа, але швидко була черенесена и на другѣи бѣльшѣи городѣи. Славнѣйшимъ бѣтѣ Ярославъ бувъ Великий князь Володимиръ Мономахъ

выготовленъ для всѣхъ тѣхъ табулярныхъ реальностей Львовскихъ въ Среднѣмѣ положенныхъ, отъ 1 Декабря 1884 г. за новую книгу будетъ уважанъ и що выначено терминъ до оголошеня правъ въ цѣли спростованя вносовъ до 1 Декабря 1885.

Июститутъ „Народный Домъ“ въ Львовѣ, заступлений ведля арт. 66. своихъ статутувъ черезъ подписаннаго предсѣдателя и секретаря, оголошаетъ прого право власности до реальности подъ №г. 78 м. въ Львовѣ положенной, выказомъ гласнотечныхъ №г. 61 обнятой, а то на основаніи слѣдующихъ документовъ, которыхъ оригиналы сохраняются въ Архивѣ „Народнаго Дома“, и до росправъ будутъ предложены, а именно:

1) Рескрипта бывшей краевой Президіи отъ 7 Сентября 1849 года №г. 10.876, которымъ руны бывшей Универзитетской бібліотеки въ цѣли перестройки на Церковь приходоку и отвѣтную часть грунту на постройку парохіального зданія русскому жительствоу города Львова безплатно передаю.

2) Рескрипта отъ 19 Октября 1849 года №г. 12674, которымъ также и прочая часть сгарницъ Универзитетского зданія съ площадью русскому жительствоу города Львова въ цѣли основанія Июститута Народнаго безплатно передаю, съ тѣмъ дальшимъ примѣчаніемъ, що статуты основати имѣющагося Народнаго Июститута, если бы тойже имѣлъ становити общество, опиратися должны на законѣ о обществахъ.

3) Протокола отъ 8 Ноября 1849 года до Ч. 34.569/850, которымъ руны бібліотеки Универзитетской и прочія части сгарница зданія Универзитетского со стороны бывшей краевой губерніи до рукъ Русиновъ на томъ протоколѣ подписанныхъ переданы остали.

4) Рескрипта бывшей краевой губерніи отъ 26 Юня 1850 г. №г. 34.569, которымъ сгарница бывшего Университета (реальность подъ №г. 78 м.) за полную и неотключную власность русского Львовского жительствоа, въ цѣли построенія приходокой церкви и приходского зданія и основанія Июститута Народнаго признаны остали, въ концѣ

4) Одною экземплара статутувъ, принятыхъ и подтвержденныхъ рескриптомъ ц. к. Намѣстничества отъ 11 Февраля 1869 №г. 7257/69, которыхъ доказуютъ, що Июститутъ „Народный Домъ“, до основанія котораго дарованя сгарницъ бывшего Универзитетского зданія, повышшими рескриптами послѣдовала, уже въ житие осталь впродажный и яко общество уконституованное на подставѣ закона о товариствахъ уже правно существуетъ.

Июститутъ „Народный Домъ“ проситъ ватѣмъ: Выо. Судъ краевой изволитъ на основанія §. 8 закона отъ 25 Юня 1871 №г. 96. то оголошене права власности въ выказѣ гипотечномъ №г. 61. обнятой реальності №г. 78 м. занотовати и по переведеніи изъ уряду росправъ съ ц. к. Прокураторією скарбу, яко заступницею фонда наукового, сонзволити, чтобы Июститутъ „Народный Домъ“ за влатителя реальності №г. 78 м. обнятой выказомъ гипотечнымъ №г. 61. осталь вписаный.

Отъ управляющаго Совѣта Июститута „Народный Домъ“. Въ Львовѣ дня 18 (28) Ноября 1885. Предсѣдатель Герювскій; секретарь Шюльскій.

Майже рѣвночасно отъ Совѣтомъ „Народнаго Дома“, бо лишь о два днѣ позѣйше, т. е. 30 л. падолиста 1885 р., внесла и громада мѣста Львова до Суду краевого зголошене права власности до реальности №г. 78 м.

Розправа була выначена на 12 л. обчня о. р. Подчасъ розсправы громада мѣста Львова че-

резъ своего заступника, п. Вас. Дѣдошака конципента въ снудикатѣ мѣста Львова, опротивилась именовѣ львовской людности руской жаданю Совѣта „Народнаго Дома“. Мотивы того опротивленя подаемо въ скороченію:

Товариство „Народный Домъ“ — говорителъ въ опротивленю, — зголошующий свое мнине право власности до реальности №г. 78 м., признало: 1) що рескриптомъ краевой президіи зъ 7 вересня 1849 р. 10.876 даровано руской людности мѣста Львова безплатно руны быв. бібліотеки универс. на церковь и отновѣдану часть грунту на домъ парохіальный; 2) що рескриптомъ зъ 19 жовтня 1849 р. ч. 12.674 даровано руской людности мѣста Львова такожъ и рещту сгарницъ университету на Июститутъ Народный; 3) що пошла протоколу зъ 8 падолиста 1849 р., въ конскриптахъ и переведеніи учиненыхъ повышшими рескриптами дарованія, руны бібліотеки и рещту сгарницъ губерніи передала руской людности мѣста Львова въ физичне пообдане; и 4) що рескриптомъ зъ 26 червня 1850 р. ч. 34.569 губерніи признала повну и неотключную власность реальності подъ ч. 78 руской людности мѣста Львова.

Признание се пріймае громада мѣста Львова именовѣ Русиновъ мѣста Львова до вѣдомости, бо пошла тыхъ признанъ и покликаныхъ документовъ руска люднотъ мѣста Львова, а не товариство „Июститутъ Народный Домъ“ есть властительскою реальності подъ ч. 78 м. Тѣи документи, котры и громада мѣста Львова для 30 падолиста 1885 р. въ отписухъ залучила, доказуютъ, що со стороны руской людности м. Львова есть вымаганый §-омъ 380 закона цивильного титулъ и правный способъ набути власности черезъ передачу, а тымъ самымъ становитъ повный доказъ, що руска люднотъ м. Львова а нѣхто другій есть властительскою реальності подъ ч. 78 м.

Цѣль (modus), на яку дарованя була учинена, не змѣняе анѣ не зносивъ набутого рускою людностею м. Львова права власности, бо то есть лише акимось, закономъ допускаемымъ, обмеженемъ права власности, котре не мае вилыу на суть самого права власности; громада же мѣста Львова узнае тую цѣль и въ овобмъ подано зъ 30 падолиста 1885 р. поставила именовѣ рускою людности мѣста Львова выразно жадане, чтобы право власности реальності подъ ч. 78 м. было вписане на руску люднотъ м. Львова съ тымъ обмеженемъ, що згадана реальность мае служити на тую цѣль, чтобы бивша бібліотека была переимѣнена на гр.-кат. церковь, а сгарница бившого университету були оберненей на выбудоване дому парохіального и утворене руского Июститута Народнаго.

Тымъ менше може бути тое право власности змѣнене або занесене тою увагою рескрипту краевой губерніи зъ 19 жовтня 1849 р.: „О сколько бы при замѣреніи Июститутъ Народный мало быти утворене постѣйне товариство, то его статутъ мае бути трактованый пошла законѣвъ о товариствахъ“. Въ той узавѣсть есть лише высказано, що при замѣреніи Июститутъ Народный може быти утворене постѣйне товариство и що въ такомъ случаю статутъ его мае подлагати законамъ о стоваришеняхъ. Але то не мае нѣякой звязи и нѣякого вилыу на набути право руской людности м. Львова, особливо, що въ томъ же рескриптѣ краевой губерніи нема агадки о томъ, чтобы на случай завязаня товариства мало згаонити право власности руской людности м. Львова, чтобы оно мало перейти на то товариство; — противно, кр. губерніи передала реальность подъ ч. 78 м. въ физичне пообдане Русинамъ м. Львова, а позѣйше, 26 червня 1850 р. позволила руской людно-

сти м. Львова занятабулюватись за властительску тою реальності.

Не входячи на разѣ въ оцѣнку того, въ який способъ тов. „Июст. Народ. Домъ“ було завязане и чи оно помимо слова „Народный“ дѣйстно рускимъ цѣльямъ народнымъ отновѣдае, громада м. Львова подноситъ, що само затвержене отатута компетентною властеею политичною не надае ше анѣ титулу до посѣданя, анѣ нѣякихъ правъ власности, бо власть затверджуюча статутъ якогось товариства орѣкае лише о возможности истнованя товариства зѣ взглядовъ публичныхъ, а не змѣнене права власности. И ц. к. намѣстничтво въ рескриптѣ зъ 26 обчня 1869 р., подтверждующемъ статутъ товариства „Июститутъ Народный Домъ“, выразно застерегло, що черезъ затвержене статута товариства права руской людности м. Львова до дарованой їй реальності подъ ч. 78 м. въ нѣчомъ не можуть бути нарушеней або знищеней. Зъ того выходитъ, що деволуція права власности на товариство „Июст. Народный Домъ“ не наступила; товариство такою деволуціею выказати ся не може; громада м. Львова именовѣ руской людности перечитъ тому товариству права власности реальності подъ ч. 78 м. и проитиъ Выс. Судъ краевой, чтобы позволилъ право власности той реальності занятабулювати на руску люднотъ мѣста Львова.

Зъ наведеныхъ актѣвъ бачуть нашъ читателѣ, хто веде спѣръ и о що. Зъ актѣвъ выходитъ, что:

1) Не якось „львовскій Русины“, але громада мѣста Львова „посагае на Народный Домъ“, и то не на подставѣ чѣгось повномочія, а сама на подставѣ статута мѣста Львова.

2) И товариство „Народный Домъ“ и громада мѣста Львова годятся въ томъ, що реальность подъ ч. 78 м. дарована на власнотъ Русиновъ мѣста Львова.

3) Спѣръ иде о то, що товариство „Народный Домъ“ на подставѣ затвержденныхъ политичною властеею своихъ отатутѣвъ уважае себе вже властительскою реальності подъ ч. 78 м., а громада м. Львова рекламуе ей власнотъ для Русиновъ м. Львова.

И коли ваги сего опору легковажити не можна, — то яка попередъ всего повинна быти задача Русиновъ? Чи баламутити публично мнѣние и небезпечности надъуживати для цѣлей покотныхъ, для агитациі противъ „народовцѣвъ“? Нѣ! Задачею Русиновъ есть нынѣ завести такой отагъ въ „Народный Домъ“, чтобы нѣякій противникъ не мѣгъ и не смѣвъ сказати: „тамъ не воѣ Русины, а фракція або кляка!“ Въ томъ дуѣвъ повиненъ дѣлати нынѣшній Зарядъ „Нар. Дому“, въ томъ направленіи повиннй высказувати поодинокю и громадною своѣй голосъ и патріоты русой зъ краю! Тымчасомъ нынѣшній совѣтъ „Народнаго Дома“, мовъ на глумъ здоровому повиманю добра институту, подае лишь пригѣдне оружіе противникови. Такого ветерана-патріота, о. Стефана Качалу, нынѣшній совѣтъ привявъ въ члены лишь болѣшестею одного голосу; ще торѣкъ подалися въ члены „Нар. Дому“ такой патріоты, якъ п. Романчукъ, п. Дѣвнянскій, Вас. Нагѣрный, — и що ж? — доса анѣ олыху, анѣ дыху! Чи то въ нынѣшній порѣ мае служити за доказъ оупротивъ правдиваго „посагателя“, що „Народный Домъ“ есть нынѣ влас-

постеею — воѣхъ Русиновъ?! Надъ тымъ же патріоты рускы повиннй глубоко задуматися!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(Въ комисіи для закона противъ социализма), коли пріймаля парлада надъ судонимъ казомъ ширеня друковъ анархистичныхъ, скарбу велике и правительство муситъ старатися, чтобы сей законъ перейшовъ. После погляду гр. Тауфеля, что грозяче небезпеченоты есть друковъ фого друки такы суть подъ повнимъ взглядомъ далеко небезпечнѣйшій, якъ матерія выбуховой.

На засѣданіи рады державной) минуло пятницѣ поставляя пошы Мавгертъ, Витербергъ и тов. проектъ закона о увеличеніи помешканьями. Проектъ сей звучать такъ: §. 1. Новыя дома, котры ставять чи то громады, чю товариство зарѣкове або та, що дають работу, хотятъ своимъ робѣтникамъ дати выгѣднй пошю канья, суть вѣольный такъ отъ податку домовъ клясово-домового якъ такожъ и отъ податку отъ податку розтягаею на 30 лѣтъ отъ уклоненя дому. — §. 2. Черезъ цѣль часть, цѣнты отъ довговъ гипотечныхъ и сутъ сумы купна вѣольный отъ податку. — §. 3. Домы котры мае бути вѣольненей отъ податку не менше въ трехъ поверхахъ. До поверху рахуею такы и стрыхъ. Дома зъ помешканьями, въ котрыхъ пошю лежить назше улацѣ, не мають права до сего вѣольненя. — §. 4. Розмѣръ помешканя не омыѣ болѣше выносите якъ 1 кв. метрѣвъ а розмѣръ цѣлого мѣста збудованого домоу не болѣше якъ 150 кв. метрѣвъ. §. 5. Рѣчний чиншъ за одинъ метеръ квадр. помешканя мае выносити: а) у Вѣднѣ и околнй 1-50 зр.; б) въ мѣстахъ зъ болѣше якъ 4000 мешканцѣвъ 1-25 зр.; в) въ мѣстахъ съ 2000 мешканцями 1 зр.; 2) въ воѣхъ иншихъ мѣстахъ востяхъ 75 кр. — Наколи бѣ сей законъ перейшовъ въ радѣ державной, то обовязувать бы быти отъ 1 янвня с. р. — Друге важне предложение на отѣмъ засѣданіи було предложене Жана и тов. о отшкодованіи за невинно потерпѣвшу кару. Внесене Яворского о заведеню мыта отъ отбо отоулаю до комисіи мытовой.

Заграничній Державы.

Россія. Въ цѣтнѣи мае царь выхъати в Криму, зѣ отки отгакъ поѣде до Николаева у устью Бога, чтобы тамъ оглянути порты военныя. Въ звязи съ сею подорожею царя стоить въ вѣздѣ до Петербурга одесского ген.-губернатора и городского головы. — Россійцеве прибалтійскихъ провинцій нѣмецкихъ постушае впримъ досытъ скоро, выкликуюе однакоже велике недоволене середъ жителѣвъ. Уже примусово заведеню російского языка въ нѣмецкихъ школахъ выказало неохоту середъ нѣмцѣвъ прибалтійскихъ, а болѣше недоволене и просто розъярене выказуе ширене православія. Рѣчь се зовѣтъ в нятна, коли звачимо, що вѣру православну з рятъ помежи нѣмцами протестантами при шов грошей. Якийсь Кельнингъ ширить и пр. — доноситъ „Pol. Corr.“ — въ той способъ прѣславѣ, що дае каждому селянинови, котрый перейшовъ на православіе по три рублѣ готлѣ на руку. Зѣ отки сей проагаторъ платитъ рублѣ, чи зѣ власной кишенѣ чи зѣ якого отбо не знати. Характеристичнымъ есть однакоже, что російске духовенство православне дуже не-

(1113—1125), котрого можна поставити за взорець мудрого, добросердного, миролюбного володаря. Ему удалось майже цѣлу роздроблену державу сполучити подъ свою булаву, при чѣмъ мѣгъ противъ найтяжшихъ вороговъ краю, т. е. противъ дикихъ Половцѣвъ предпринимати богато удачныхъ походѣвъ. Онъ бувъ першій зъ помѣжъ рускихъ володарѣвъ, що завявъ „омерда“ въ оборову противъ всякого насильства и казавъ признати ему права его. Однакжъ ся свѣтла доба въ руской исторіи пропала швидко, а въ полѣдуючѣмъ часѣ уложился политичный и социальный относины въ краю подъ кождымъ взглядомъ неприяно. Жадный панованя внукъ Володымира Мономаха, Андрий Боголюбскій, заснувавъ на пѣвнечи, въ Суздали, велике княжество незалежне отъ Кіева, и переводивъ свою сепаратистичну политичку съ великою енергією. А що въ Кіевѣ не було могучаго князя, то дѣяльнй и ворохобный князь Суздальскій могли швидко взяти перевагу надъ Кіевомъ. Стародавний Кіевъ, мати рускихъ городѣвъ, котрый подъ владомъ торговельнымъ бувъ головнымъ осередкомъ торговли межи восточныи а ганезатичными городами, тративъ що разъ болѣше и болѣше свое политичне значенне, а ще якъ митрополитъ переселился до Володымира (надъ рѣк. Клявюю), почала въ давнѣмъ столѣтнѣмъ городѣ пропадати византійска культура, тѣсно звязана съ вѣроу. Въ Суздали отже заложено засновекъ будущо Московскои монархія, коли въ Новгородской републицѣ давнй свободный установой тревляе ще майже до конця XV. столѣтя.

Коли Великій князь, резидуючій въ Кіевѣ, не могли вже удержатися при своѣй верховности противъ великихъ князѣвъ Суздальско-Володымирскихъ утворилося въ Галичи, на полудневѣмъ заходѣ отъ Кіева, нове огнище политичного житя. Тутъ концентрувалася нова дѣяльнотъ за дѣля самостѣйности Руси, бо князь Володымирко, Романъ и Данило переводили свои державнй замѣры съ разумнымъ обчиоленемъ. Романъ, охочій до здобчы, панувавъ не толькы въ Галичи, але такожъ въ волынскомѣ Володымирѣ, и мавъ верховну власть надъ Кіевомъ. Особливо Данило придбавъ собѣ черезъ свою разумну политичку и лицарство добре заслужену славу въ Европѣ, такъ что папа Инокентій IV привявъ его до церковной уніи съ Римомъ и обдаривъ его королѣвскою короною. Папа именно обѣщавъ ему помѣчь противъ опустошакчихъ нападѣвъ Монголѣвъ и хотѣвъ его унити для своихъ далеко-огляныхъ планѣвъ въ тогдѣшней свѣтвой политичѣ. Коли однакжъ обѣщана помѣчь не наступила, Данило зѣрвавъ всѣ звязи съ Римомъ и оставъ при своѣй православнои вѣрѣ. Въ загалѣ Галичъ бувъ въ той часъ видовищемъ многихъ далеко-огляныхъ подѣй. Зѣвѣдно, что Угры стали тамъ въ першій разъ р. 1188 твердою ногою, коли смыъ Белѣ, Андрий, заобѣвъ на галицкій престолъ. Хочь гордй чужинцѣ заразъ (1190) были прогнаный, то все-жъ угорскій королѣ и позѣйше влиывали на относины Галича, и въ р. 1214 Андрий при помѣчи Краковского князя Лешка Вѣлого признавѣвъ на короля въ Галичи своего омыла Коломана, котрого

потому (1218) скинуть зъ престола Мотиславъ Хоробрый, призванный зъ Новгорода. Позѣйше той самъ Мотиславъ посадивъ (1227) на престолѣ галицкомѣ своего зятя, угорского королевича Андрия, по чѣмъ Угры въ Галичи володѣли по своѣй воли, ажъ ихъ Данило зновъ 1229 р. зъ краю выгнавъ. Виравѣ Андрий ще разъ (1231) вернувъ до Галича, але по его смерти (1233) угорскій королѣ не зголошували вже болѣше претенсіи до галицкого престола. Найболѣшшии противниками хороброго Данила были провидирѣ галицкой шляхты — бояре; утворивши въ краю могущу олигархію, отаралили волякими можливими способами змечшати права князя. За часъ своего рухливого житя Данило давъ численнй доказы политичной оглядности и пожертвованя въ дѣяльности для добра державы. Уже яко 20-лѣтний молодець биволъ онъ (1224) на рѣцѣ Калцѣ противъ переваги Монголѣвъ; въ р. 1229 воунавъ въ Польци яко союзникъ Коврада, князя Краковского и Мазовецкого, противъ Владислава, князя Великопольского, а 1254 р. предпринявъ въ интересѣ угорского короля Белѣ IV походъ противъ Чехѣвъ. Поманаячи нынѣ его военнй дѣла, годится ще згадати про его относины до дому Бабенбергѣвъ. Его смыъ Романъ бувъ жонатый съ Гертрудою, братаницею Фридриха Хороброго. Се суиружество було споводоване угорскимъ королемъ Белею IV, котрый за подможою австрійскихъ вельможъ выступивъ противъ Оттокара яко претендентъ до бабенбергско-австрійского дѣдичтва. Мимо того, що Данило вельми

волавиной своєю мудрою политикою и хоробрымъ отекомъ, — то все-жъ не мѣгъ загатити надхлѣновени Монгольской силы. Въ р. 1240 даны голы зруйнавала Кіевъ, Галичъ та богато вѣснй городѣвъ и черезъ частій нападѣвъ въ наступнй часъхъ зничили безпощадно культуру и Данило поклонився передъ могущемъ ханомъ Тымемъ и зѣобовязавоу платити ему дань. Замѣтною народнои немочи була мѣжъ нынѣшными та отбо на, що Левъ, наслѣдникъ Данила на галицкій престолѣ, зѣ приказу хана прилучивоу съ собою помѣчннмъ полкомъ до Монголѣвъ, коли предприняли опустошакчій походъ на Польшу. Сему пригноблячому положеню Русины въ нынѣшней полуднево-заходній Россіи прѣдѣла въ помѣчь могучій князь литовскій Гедиминъ, котрый около р. 1320 майже воѣ тамошнй оти або черезъ завойоване, або черезъ жадноту бу прилучивъ до своего дому. Тымчасомъ лице княжество по смерти послѣднего руского князя Юрия II припало его своякови, Болеславу Тройдановичеву, а коли той умеръ наглоу отъ тѣю, польскій королѣ Казимиръ Великій, (1340) се княжество и оно 1432 р. было отво низоване яко воеводство на ладъ нынѣшнй цѣль польскихъ та ажъ до 1773 р. остала въ панованемъ Польковъ. Коли-жъ Русины отъ того Галицкого княжества, прилучивъ до Литвы, были обмеженей въ своихъ политичныхъ и родныхъ правахъ, то Русины въ Литѣ и нынѣшнй причини жалуватися на литовску германскую культуру найшла признавѣ у Литовскій

воле новонаверненными вѣроповѣдниками, бо тѣ домагаются отъ православнаго духовенства або рѣчей, на котрой православна церковь не дозволяетъ, якъ н. пр. удѣляюне св. тайнъ Евхаристіа на оспособъ протестантокій, або жадають отъ духовенства того, до чого оно не привыкло и шо доси въ православной церкви лашъ дуже рѣдко практикувалося, якъ н. пр. довгі проповіді, до якихъ люде привыкли за часомъ протестантокій. Можна сказати, що зъ нового стану рѣчей обѣ стороны недоволені а интелегентнѣйші священники православній доказують, шо новонавернені вѣроповѣдники, або знову блучають отъ православной церкви, або принесуть їй больше шкоды якъ хбона. Для усойшого ширенія православія заведено въ провинціяхъ прибалтійскихъ законъ заведени право до вызасненія грунтово потребныхъ подѣ будову православныхъ церквей.— Ходять вѣсти, шо въ дотепершій управѣ громадской мае наступити реформа. Дотепершня управа давала громадамъ досить широку свободу, котрой однаковъ громады будто черезъ свою темноту, будто черезъ инші впливы не могли и не умѣли отповѣдно використувати. Теперь отже проектуеся, чтобы громадамъ дати надзирагельствъ зъ помѣжъ властителейъ большыхъ посѣлостей, котры бы пильнували управы громадской и цисарѣвъ громадскихъ. Надзирагельствъ тыхъ буде предклатати губернаторъ, а подтверждать министръ юстиціи. — Вѣсть, шо проектъ о знеоеніи „чизновъ“ не буде переведеный, подтверждаея. — О цѣкавой агитаціи, выкликаної на жадање мн. гр. Толстого доносить „Pol. Corr.“ Гр. Толстой хотѣвъ забезпечити шляхтѣ російской впливъ на мѣсцевій институціи особливо на „земства“ (щось въ родѣ нашихъ радъ повѣтовыхъ Ред.) и для того высказавъ свое бажанье, чтобы въ томъ дусѣ прислано ему якъ наибольшее адресъ. На многыхъ зборахъ шляхты однаковъ поднеслася голосомъ противній такой манушляциі, а зъ добре poinformованыхъ жерель доносять, шо на вѣтъ кола-бъ гр. Толстого удалося перевести свой проектъ, то бѣвъ нашомъ-бы великій опѣръ въ самомъ гоуд. совѣтѣ, бо либеральна партія, котра теперь групуеся около Рейтерна, Палена, Абазога и Игнатъева зыскуе чимъ разъ больше впливу и значенія. — Приготована военій въ Россіи на велику скалку поступаютъ чимъ разъ больше; теперь одержали крѣпости варшава, новогоріевока, брестска, ковненска и литовска разомъ 16 батерій потребныхъ до выпаду зъ крѣпостей подчасъ осады. Робота также досвѣды съ переносными зельзницами, чтобы на олучай войны можна закладати зельзницѣ побѣднѣ. Флоту на Балтійскомъ и Чорномъ моряхъ збільшено въ послѣдній роцѣ о 27 кораблѣвъ. Закашіюка зельзниця мае теперь будуватися по-за Мервѣ ажъ до бохарского мѣста Чарджуй надъ Аму-Дарья, евентуально ажъ до Ташкенду, а напевно вже ажъ до Самарканду.

Нѣмеччина. Дня 4 с. м. поступила на порядокъ дневній нѣмецкой рады державной справа монополю горѣвки. Позаякъ ся справа есть предметомъ дѣя и въ другихъ державахъ а также и въ Австрій, то варго ближе застановитися надъ дебатомъ, яка по сѣй причинѣ велюва въ нѣмецкомъ парламентѣ. Заведеніе монополю горѣвки мотивуеявъ мн. Шольцъ финансово потребно державы. Овъ выказавъ, шо держава потребуе теперь 200 до 300 миліонѣвъ больше; воѣ мыта и податки ужаткой (консуційнай) не суть въ оидѣ доставити такыхъ оумъ. Франція мае зъ горѣвки 190 мил. марокъ доходу, Англія 300 мил. мар., Россія 500 мил. мар., а Нѣмеччина лишь 50 миліонѣвъ. Монополю горѣвки, какъ Шольцъ мае бути небезпечной, бо для 3000 большыхъ властителейъ буде се незаслуженый подарунокъ зъ кишень платячихъ податокъ. Се

ихъ языкъ ставъ языкомъ надворнымъ и урядовымъ. На жаль, тѣ обставины тревали не довго. Уже литовскій князь Володиславъ Ягайло, котрый оженился съ польскою королевою Ядвигаю, вировадивъ персональну унію межъ Литвою а Польщею (1386), а черезъ то Русины полуднево-заходноя Россіи пріишли въ ополученіе съ Польщею. Ягайло бувъ податливымъ зрядомъ польской шляхты и поставивъ собѣ задачу, Русинѣвъ черезъ угнетъ и всякія подступы мало-помалу вынародовити. Кола-жъ пріишло до полатычней Либянской уніи (1569) мѣжъ Литвою а Польщею, Русинамъ грозило небезпеченство — улагчи польской гегемоніи. Именю подѣ панованьемъ Жигмонта III, шо остававъ подѣ впливомъ Скуитѣвъ, годѣ було православному рускому шляхтичеви удержати свою вѣру и народность супротивъ могучою польской аристократіи. Уложени на церковномъ соборѣ Берестейскомъ (1596) унію съ Римомъ ужило польске правительство за покрывку полатычныхъ тенденцій. Захотѣлося Русинѣвъ за волю цѣну спольщити, такъ само якъ змагано до того, чтобы и Литовцѣвъ отчуждати отъ ихъ народности. Такъ були тѣ Русины, шо вѣрно держалися своєю православной (греко-воходной) вѣры, тяжко кривдаеши въ своихъ народныхъ правахъ: православній епископы не мали мѣсца въ сенатѣ, а руска шляхта, шо твердо держалася своєю давной вѣры, майже не користалася панскими правами и привилеями, котрыма користалася польска аристократія.

(Дальше буде.)

не може нѣкакъ бути, бо тутъ розходится такъ само о тысячѣ малыхъ властителейъ, котры такъ само потериятъ, коли выде сей законъ, якъ и будутъ терити, коли законъ не буде заведеный. Предклатачи основы сего закона, какъ Шольцъ, звертавъ я увагу на то, шо такъ великій, якъ и середній, якъ такожъ и маліи продуценты горѣвки одержатъ отповѣдну закладу зъ касы державной за достану горѣвки. Заходять теперь пытанье, чи выишна цѣна бараболоного спиритусу есть природною, або чи може вы вже не чути о томъ, шо ту цѣну осягнуто черезъ нечуваній преміи вывозовъ, якъ другій державы плататъ тымъ, шо вывозять, а котры дозволяютъ имъ продавати продуктъ понизше его вартости? Коли змысно чужихъ конкурентовъ продавати свой продуктъ въ краю по пристоупной цѣнѣ, чи то буде подарунокъ зъ кишень платячихъ податки? Нѣколя! Законъ о монополю горѣвки змушуе насъ удержати цѣну, котру треба заплатити и тымъ, шо выроблюють горѣвку, чтобы бодай покрывалася кошты продукціи. Зъ становища гонопарокого подшошо передовсѣмъ, шо ходитъ тутъ о усуненіе осбѣвъ отъ ихъ дотепершного заробкована. Есть въ томъ трохи правды, але тогда розходилось бы лишь о мале число, бо далеко большу часть оосбѣвъ перенала-бы держава на себе, а они булы-бы тогда далеко лѣнше забезпеченій, якъ теперь. Одна часть певно потеритъ въ своихъ заробкованіи, але на сѣй случай предвиджено въ проектѣ отповѣдне отшкодованье, а коли въ одній або въ другій случаю выкажеся, шо то не выстаетъ, то можна буде якошъ порозумѣтися. Въ томъ власне лежить добра сторона монополю, шо дае отшкодованье. Якъ-бы горѣвку въ нашій оспособъ оподатковано, то отшало бы отшкодованье; тогда отсунулось-бы може ще больше людей отъ сего заробку, а тогда нѣхто въ оидѣ не подумавъ-бы о сѣихъ отшкодованяхъ. Зѣ взглядывъ финансовыхъ подшошо знову, шо черезъ сѣй законъ не осягнуто потребна оума 300 миліонѣвъ; доказувано, шо зъжитокъ зменшится. И мы чешоляны о тымъ и для того пріяняли, шо зъжитокъ зменшится о 20%, але шо зъ другой стороны може зъжитокъ збільшиться въ мѣру того, якъ збільшится наосеніе. Документно не можна сего вправдѣ доказати, але такъ само не можна доказати, шо зъжитокъ зменшится. А коли-бы и такъ було, то хосенъ сего закона показавъ бы знову въ другомъ напрямѣ. Проектъ сего закона можна поручити такъ во взглядывъ политичныхъ, якъ и экономичныхъ и финансовыхъ, але лишь съ становища нѣмецкого и краевого. За границею, правда, инакше думаютъ. Въ Австрій за нашимъ примѣромъ носится также съ гадкою монополю горѣвки, а газеты австрійскій сумнѣвають, чи въ Нѣмеччинѣ прійде до монополю горѣвки. Австрійскій промышленъ спиритусовый мае волю подотаву бажати, чтобы ки. Бисмаркъ перенавъ въ парламентѣ съ своихъ предложеньемъ, бо Австрія екопортуе до Нѣмеччины за 5 мил. зр. спиритусу, а выебѣвъ черезъ монополю бувъ бы дуже zagrożеный. Хто заступае австрійску продукцію, мусятъ отже бажати, чтобы побѣдили тѣ люде въ парламентѣ, котры суть противъ проекту ки. Бисмарка. (Дальшій хѣдъ дебатъ подамо позвѣйше Ред.) — Въ комисіи пруского оюму перенала внесене о наслѣдственной арендѣ грунтово выкупленыхъ отъ Поляковъ, а комисія пріяняла §. 1. проекту признающаго правительству 100 мил. марокъ на колонизацію. — Ки. Бисмаркъ носится съ гадкою, зреформувати теперѣшну конституцію и выготувать вже — якъ говорятъ — проектъ, после котрого могутъ бути выбраны на послѣвъ лишь люде, котры убюкчали 30 рокѣв житія. Дошй мали право до того люде съ убюкченымъ 25 рокомъ. Черезъ ою постанову думае ки. Бисмаркъ ослабити либеральне сторонничество, котре звычайно выходить зъ людей вѣкомъ молодшихъ. Проектъ овой предложитъ ки. Бисмаркъ наслѣдниковъ предшотола, але сѣй не давъ рѣшучою отповѣди, а зробивъ лишь замѣтку, шо справа ся належитъ до цисаря.

Болгарія. По поводу заклоченія мира выдавъ князь болгарскій олдуючий манифестъ: Мы Александръ I, зъ божи ласки и воли народа князь болгарскій. Высказуючи нашу подяку воимъ нашимъ вѣрнымъ подданнымъ безъ рѣзницѣ вѣры и народности за ихъ любовь до отчизны, вѣрность до нашего престола, якъ такожъ и за великій жертвы и ревности въ тяжкихъ але олавныхъ хвляхъ, заявляемо оимъ воимъ жителямъ, по обохъ сторонахъ Балкану, шо мы заклочили нынѣ миръ съ королевствомъ Сербією. Позаякъ певно есть, шо мужественній оныи отчизны повернутъ скоро домѣвъ, чтобы отдати онымъ мирнымъ занятиямъ, масмо надѣю, шо нашъ народъ отначуючийся завсѣды трудолюбивою, порядкомъ и спокоємъ о правде до вѣрые С. Вел. Султана, котрый зыолявъ розважити гордые бажанье нашего народу и дозволивъ розширити границы краю повѣреного нашой управѣ. Въ надѣѣ, шо въ народности нашой отчизны задержати и на будуще тѣ добры отношенія мѣжъ обою, якъ проявила подчасъ войны, просимо помочи и благословенства божого на дорогѣ поступу и національного розвитку до нашего любимого народу. Дано въ нашой столицѣ Србцецѣ днѣ 19 ют. 1886 р. — Скоро лишь надѣйшла вѣсть о заклоченіи мира до Филипполя, отправлено заравъ въ оидѣ церквахъ богооуженье, на котромъ были воѣ урядники. Въ ооборой церкви мавъ филиппольскій епископъ довшу проповідь. По торжествѣ выслано телеграммы до князя и мн. Каравелова. Того самого днѣ хотѣла партія обрусительствъ выкликати демонстрацію и обходила память Савъ-Стефанской угоды, зробила однаковъ велике филоко. Кола російскій коноуль Ве-

личковъ выступивъ на балконтъ и подѣбѣвъ окликъ въ память Савъ-Стефанской угоды, роздалася съ посередѣ товчы — якъ доносить „N. fr. Presse“ — покенуюча отповѣдъ. Народъ кричалъ: Най жѣ рубель! Най жѣ status quo ante! Величковъ мусѣвъ чимъ скорше утѣкати передѣ товцою.

НОВИНКИ.

— Именованія и перенесенія. Судиями повѣтовыми именованъ адъюнкты: Адольфъ Гладыловичъ зъ Коломый для Немирава; Титъ Реваковичъ зъ Садагуры для Подбужа; Инохъ Волянскій зъ Любачева для Живгорода. Крава рада школьна именовала кс. Іос. Дрозда дѣйствитымъ учителемъ релігій въ гимназійи перемыскѣ. — Перенесеніи: Судійи повѣтовъ: Кароль Рень зъ Пемирова до Равы; Кароль Чернецкій зъ Подбужа до Сколювѣ и Георгій Гарволянскій зъ Золочева до Бродѣвъ.

— Статистина австрійской арміи. При конціи 1884 р. було въ арміи 257.592 Нѣмцѣвъ, 168.563 Мадярѣвъ, 123.787 Чехѣвъ, 72.524 Русинѣвъ, 69.222 Поляковъ, 63.097 Хорватѣвъ и Сербѣвъ, 40.659 Словаковъ, 48.799 Румынѣвъ, 29.313 Словенцѣвъ и 6722 Италианѣвъ. Годнымъ уваги есть фактъ, шо на 1000 хлопцѣвъ берутъ Русинѣвъ 170 а Поляковъ лишь 102. Наибольшыми быкауются Русины и Кроаты а наибольшими Поляки. Наибышій зростомъ бувають Кроаты а найбзышій Поляки. Русины тримаютъ подѣ тымъ взглядомъ середню. Найменше псыменныхъ межъ рекрутами есть въ Галичинѣ, Далматіи а Буковинѣ. На 1000 воковѣвъ зъ Буковины лише 171 умѣ читати.

— Университеты въ Австрій. Сего року школьного висшалося олдуюче число студентѣвъ на университетѣхъ австрійскихъ: У Львовѣ 1005, Краковѣ 1025, въ Червовахъ 263, у Відни 5.157, въ чешкомъ университетѣ въ Прагѣ, 1952, въ нѣмецкомъ 1517, въ Грацу 1175; — львовѣка политехника заодитъ лише 178 студентѣвъ.

— Выборы до рады державной зъ мѣста Кракова (по пок. Заторокомъ) розписаніи на днѣ 15 цвѣтня а зъ округа wyborчого Тарновъ-Домброва-Пильзно (замѣсть д-ра Копыцьняского) на днѣ 14 цвѣтня о. р.

— Уряды гѣрничій въ Галичинѣ. Въ наслѣдокъ уста вы краевѣ о нагѣ зреорганизувало министръство галицкій урядъ гѣрничій въ той оспособѣ, шо замѣсть двохъ дотепершнихъ округѣвъ гѣрничій завело чотыри, а пменю въ Краковѣ, Яолѣ, Дрогобычи и Станиславѣ (въ двохъ послѣднихъ мѣстахъ замѣсть уряду львовского). Округъ ясликкій буде обѣймати межъ иншими повѣты: Горлицѣ, Грыбѣвъ, Яоло, Кольбушеву, Короно, Новый Санчъ, Сянокъ и т. д. До дрогобычского уряду будутъ валежати: Цѣшанѣвъ, Добромяль, Долина, Дрогобычъ, Ярославъ, Яворѣвъ, Лиско, Мотютико, Перемышль, Самборъ, Старе мѣсто, Стрый и Турка. До станиславского: Львовѣ, Бѣбка, Богородчаны, Калущъ, Чортковѣ, Станиславѣ, Сокаль, Городокъ, Камѣнка, Теревовля, Залѣщаны и др.

— Въ справѣ вдовичъ сирѣтского фонду по руокихъ священникахъ львовского епархіи выславъ бувъ оими днѣми чортковскій деканатъ двохъ делегатѣвъ до Правоо. еп. Юліана съ прошеьемъ, чтобы роздѣлено фондъ сѣй на двѣ части отповѣдно до епархіи и часть припадаючу на епархію станиславовоку отдано подѣ окрему управу.

— „Миръ“ бачить индиферентизмъ въ томъ, шо товариство им. Шевченка уприсило православнаго священника отпавати богооуженье за упокой православнаго Тараса Шевченка! А не бачавъ индиферентизму въ томъ, якъ „хтоо“ католицкому священникови казавъ отпавати въ церкви св. Георгія богооуженье за здоровье протестанта Оттона Висмарка, гонителя католикѣвъ. . . Якъ бачило, „Миръ“ часами дуже — индиферентный.

— Зѣ комнаты нотаріальныя. По припадѣ смерти Инол. Левяцкого, нотаря въ Калущи, зывае нотаріальна комната у Львовѣ, чтобы партія злоосовила съ оными претензіями выплываючыми зъ урядованя пок. Инол. Левяцкого въ Яворѣвъ а потѣмъ въ Калущи въ протигу 7 мѣсцѣвъ до нотаріальной комнаты. По семи мѣсцѣхъ кавція покойного буде вже звернена родній. — Комната нотаріальна у Львовѣ оголошуе конкурсъ на оспорженну посаду нотаря въ Гусятинѣ. Подана вноити треба до нотаріальной комнаты у Львовѣ съ речинцемъ оими днѣвъ.

— Доставка для арміи. Львовѣко намотничество завѣдало староства въ Галичинѣ, чтобы оны валохували громады до станава на лицитаціяхъ доставъ войсковыхъ. Громады, котры и такъ мають передѣ всѣми другими партіями першенство, иновній зѣ сѣихъ доставъ, коли могутъ користати.

— Бранна рекрутѣвъ. Намѣотничество повѣдомило староства, шо нова инструкція до уставы войсковоп позволе на бранку рекрутѣвъ въ кѣлькихъ мѣсцевостяхъ повѣту. Дотеперь дѣялося такъ, шо рекруты, оособляю въ гѣрокихъ повѣтахъ мусѣли зѣ оными выгтаи ходати по 5 миль далеко на бранку. Нова инструкція дае отже подѣ оимъ взглядомъ велику подягу.

— Примусова предлаата „Stylistyk“ и. “ Выдѣтъ Радъ повѣтовѣвъ въ Залѣщаняхъ завѣзавъ уряды громадскій, чтобы тѣ предклатували: „Stylistyk“ у дѣа gminnych urzędów.“ Дивуе насъ лише та ревность повѣтовѣвъ рады положоной на самѣмъ веходѣ, въ котрой она выпередила овио товаришки въ Вадовицахъ Лауцѣвъ и т. д.

— Жертвы неосторожности. Лѣсъ въ Сапоговѣ и въ Вовковцахъ коло Борщова булы въ першихъ днѣхъ сего мѣсца сѣвками оумныхъ выпадѣвъ. Селяннѣвъ зъ Залѣва Микита Федѣрѣвъ похавъ

до Сапогова за паливомъ. Въ лѣсѣ зрубанный дубъ падаючи на землю поваливъ съ обою и того-жъ селянина, а засягнувши его верхкомъ, зломивъ дохѣше правое ребро. Пещатого водвезено сейчасъ домѣвъ и лишь скорой лѣкарскѣй помочи належитъ подакувати, шо съ великимъ трудомъ привернено ему здоровье. Майже рѣвнопочаю въ Вовковцахъ, зрубанный дубъ розлупивъ одному чоловікови голову, пару коней забивъ а пару покалѣчивъ. На шо лѣсничій и побережничій? Чи не ихъ то обовязкъ перестерѣгати и зберегати люде отъ всякихъ подобныхъ выпадѣвъ?

— Въ Турьичу коло Снамы ставоа трагичный выпадѣкъ. Завшовъ туды зъ Кудринѣвъ кѣлькынацѣль-лѣтній цыганчукъ и съ подобными собѣ хлопачами оуоковало на олопочкахъ. При той нагодѣ одинъ на другого метавъ грудками оѣгву. Але оденъ съ хлопчѣвъ какъ до цыганчука: „Не гѣденъ ты того, чтобы на тебе метати оѣгомъ, для тебе выстане замерзлый коровакъ.“ Не богато надумуючы, подѣявъ замерзлый коровакъ и поцѣлявъ бѣдного цыганчука такъ пещатливо въ голову, шо той-же до земли повалился безъ души, не выдаючи при томъ найменшого йѣлку. То наслѣдки играшокъ хлопчичихъ, коли отбувають безъ догляду старшихъ. Въ томъ-же селѣ ще въ осени отгоралася ще трагичнѣйша оцена. Дѣдичъ, хотячи своимъ робѣтникамъ справити приємность по причинѣ убюкченыхъ кукурузяныхъ жывѣвъ, запроповѣвъ музикантѣвъ, причѣмъ, розумѣея, не обѣйшлося и безъ горѣвки. По убюкченѣй гудѣлѣ пѣяи паробки, повертаючи домѣвъ, хвятили одного зъ-помѣжъ себе, на котрого мали „щось зѣ зде“, обрѣзали ножемъ доокола шпо, голову оурушили зъ влѣвъ и Богъ знае куды занесли, а туровиче пещатного лѣшли въ роѣвъ близъ Туричанки. Урядъ громадскій заравъ въ кѣлькы днѣвъ обѣймавъ пять виновникѣвъ и отставивъ ихъ до Тернополя.

— Чи обовязанъ учитель народній учти церковного оѣвѣу? Рада школьна краева дала на се пытанье таку отповѣдъ: „Народній учитель повинній отпавати на чѣлѣ молодежи у всѣхъ релігійныхъ практикахъ безъ рѣзницѣ обряду и повинній такожъ брати участь въ церковномъ оѣвѣѣ подчасъ богооуженія. Зѣ сего однакъ не выходить, чтобы оны булы обовязаніи оновнати чинности дѣка або ораваостого“.

— Юлѣтній отпугъ надовъ папа Левъ XIII воимъ оѣйкунамъ и покровителямъ Змартых-востанского интернату у Львовѣ, коли оны (въ якѣмъ бы то не було краю высювѣдавшыи и заирчащавшыи помолотся въ церквѣ Змартых-востанской або въ якѣй небудь другой церкви въ днѣ св. Іосафата Концевича, патрона Змартыхвоставѣвъ.

— Конѣскага. Судъ окружній въ Тернополя оковѣокувавъ на внесене прокураторіи брошуру выдану въ Петербургѣ 1884 р. подѣ заголовкомъ „Что то такое унія, какъ она началося и какъ прекратилася въ Россіи“. — „Gaz. Naddniestrzajsk-y ч. 5. оковѣокувала прокураторія за отатіи: „Krzwydu ludu naszego“, „Bankrucl firmowcy“, Rusin o Mazurach“, „Нашій школы“ и „Власти школьна“, а 18 арт. уст. школьного“.

— Въ Турьичахъ, якъ доноуетъ „Gaz. Naddniestrzajsk-y“, выбрало на 24 радныхъ 12 христіанъ а 12 жидѣвъ.

— Дирекція зельзницѣ державныхъ доносить намъ, шо рухъ поѣздѣвъ на шляху Станиславѣвъ Гусятинъ, перерваный по причинѣ заопъ оѣвѣговыхъ, заведеный знову зъ днѣмъ 7 марта.

— Пожары. Великій пожаръ навѣстивъ громаду Суоплѣвъ пов. русецкого. Огонь почавъ отъ отайнѣй гонопары В. Музыки и обѣймавъ дуже скоро ажъ 36 гонопарѣвъ, котры всѣ погорѣли. Зѣ погорѣвшихъ нѣхто не бувъ обезпеченый; шкода выносить звыше 15.000 зр. — Въ Конопкахъ знову згорѣло 5 гонопарѣвъ селянскихихъ, зѣ котрыхъ лишь одно було обезпечене.

— Дрѣбній вѣсти. Нова руска церковь будуеся въ громадѣ Подберезцяхъ пов. львовского. — Въ Городку оспорженна посада мѣского лѣкаря съ платеніе 300 зр. — Ки. Вуртембергскій, гононо командуючий II корпусу выхавъ за трымѣоачною отпуюкою зѣ Львова на веходѣ, до Константинополя, зѣ отки пойдѣ оттакъ до Палеотины и Египту. По овымъ поворотѣ обѣйме знову коменду надѣ овымъ корпусомъ на цѣсарскихъ маневрахъ подѣ Перемышлемъ. — Въ Равѣ руской обѣкляли влѣдѣ каплицу, забравши коралѣ вартости 50 зр. и розписчи окарбону, въ котрой нашлы лишь 1 зр.

Вѣсти зѣ Епархіи Львовской.

До канонической институціи завѣзавый на Чолганы о. Левъ Гривевичъ.

Завѣдательство ех сургендо пар. ов. Параскеви по поводу смерти о. Якова Шведзкого поручено о. Онуфреку Лешкому.

Грамоту на завѣдателя въ Олѣхѣвци одержавъ о. Юліанъ Ярымовичъ.

Президія намотничества годито на каноничну инотитуцію о. Юліана Радкевича заурезентованого на Ямельницю.

Вѣсти зѣ Епархіи Перемыской.

Въ пропозицію на парохію Дубецко, дек. бѣрчанского, пріянят оо. Стеѣ. Сапрунъ и Іоанъ Созаньскій.

Презенту на Тарнаву выжну, дек. затварничкого, получивъ jure devolutivo (по причинѣ оочивающаго права патронагу) о. Корн. Лодыньскій зѣ Вахноватого. Презенту на парохію Дворцкѣ, дек. угѣвского, получивъ о. Павелъ Новакъ зѣ Лука.

Президія намотничества годито на каноничну инотитуцію о. Игнатія Малика на канелдичю Гѣрко, дек. перемыского.

Завдані до каноничної інституції оо.:
 1) Емил Юрчакевич на пар. Тихана, дек. дукольського; 2) Іоанн Гривичевич на пар. Дубрівка, дек. канчуцького.
Духовнастирські посади получили оо. 1) Кароль Федорович, сотрудник в Бірчи, получил П-го сотрудничество в Самборі; 2) Яков Косоноцкий, управляющий сотрудник в Галівки, дек. жуковського, перемещенный на сотрудника до Бірчи; 3) Павел Стукач, ново-поставленный пресвитер, получил управляющее сотрудничество в Галівці.
Отпустку в перемышской епархии до епархии львовской получил о. Іоанн Чапельский, на рох в Пощелях, дек. дрогбычского.
Каноничну інституцію на парохію Магерів, дек. потельского, получил о. Іоанн Решетло, тамошний завдатель.

ПОСМЕРТНІ ВІСТІ.
 † Антон Грушкевич, нотар в Гусятині, помер миналого тижня. Вічна йому пам'ять!

Господарство, торгівля і промисль.
 — Курс збіжжя пошов останніми часами значно в гору. В загаль єсть тепер за всіма родами збіжжя значний пошты. Причина сему двоє: по перше, запаси по млинах галицьких і заграничних такь вичерпались, що млинарї і доставники для воєска починають побоюватися щоби, заки приде нова шпениця, не хлило нї млына, і длатого онв скуповують шпеницю і жито досить покванно, тымь больше, що запасовь вже такь великих нема по складах; другою причиною єсть пошты за добрымь наобьемт. Пошты за озсомь и то не лше за чобнымь зерномь на насбье, але и на обрѣкь для коней господарскихь и войсковыхь, єсть такь значный, що господарї вь виду такого значного пошты жадають на мѣсци по 7 зр. 50 кр. за 100 к. Выку, горохь и дрѣбный бѣбь замовляють зь отос такими масами до Чехь, що вже ншѣ горохь платитос у Львовѣ 6—10 50 зр. а выка 7—7 50 зр., а туть тыхь родѣв збіжжя и на нашу потребу не отае. Длатого можемо сподѣваться, що цѣна ихь ще больше побде вь гору. Навѣть цѣна гречки пошла значно вь гору, за чобне зерно платятъ ншѣ вже по 8 50 зр. за 100 к. (у Львовѣ). И на лчмѣв нашь, котрымь пивоварь наш дотереть погорджували, знаходитос ншѣ купець. Самї таки пивоварь, коли ншѣ не отало доброго ячменю зь Румунїа, мусять вдоволитос теперь нашымь хотлї и пшѣхымь ячменемь.

Через редакцію „Дѣла“ прислали:
 — На Руско-українську Библиотеку Олесницького: о. А. Г. вь Трибухѣцахь 1 зр.; о. А. С. вь Стѣбнѣ 1 зр.; о. В. О. вь Новоселяцяхь 36 кр.; о. І. Д. вь Ясеневѣ 1 зр.
 — Для бѣдныхь учениковь рускои гимназиї: о. Н. Стефанович вь Ляшковахь 2 зр.; Вп. Братство церк вь Ляшковахь 2 зр.; о. декарь І. Якоб вь складки вь деканатѣ Сокальскомь 10 зр.; Вп. Братство вь Хлопѣцяхь 2 зр.; Вп. питомцѣ гр. к. семинариї вьдѣнькои 5 зр.; о. В. Небыловець вь Перегвнську 2 зр.
 — Для „Господаря и Пром.“: Г. С. вь Стѣбнѣ 1 зр.

„Овесъ сибирскій“
 кожного часу на продаж 100 нильо по 12 зр. а. в. Овесъ єсть дуже плодотвѣный (чвертна выдас 4 кѣрцѣ), вытры малый на стужу, не высыхаеос. Треба его сѣяти дуже рѣдко а грунту треба третю сѣббы по жатѣ. Хто больше бере наразь, онукаеоса цѣну.
 Иванъ Головиневичь, рускій свщениць вь Свасѣ, 1588 почта Долина. 2—3

Реальность на продаж!
 Вь Бережанахь єсть на продаж І-поверхова каменїца вь зовсѣмь добровѣ ставѣ и вь дуже догоднѣмь мѣсци на Адамѣвцѣ положена.
 Маючий охоту купити, зволитъ зголоситися до властительки: W. W. poste restante вь Бережанахь, або до ен заступника: K. M. poste restante у Львовѣ. 1687 3—3

Пѣвецъ церковный
 образовавшїся вь Перемышлї, озь добрымь свѣдоцтвомь и добрымь голосомь, молодой и твердый, ишукую посады пѣвца церковного де вьбудь.
 Адреса: Николай Параньевичь вь Краковѣ.

— На втору городску церковь у Львовѣ: Ви. питомцѣ гр. к. вьдѣнькои семинариї 5 зр.
 — На стипендію Вол. Барвѣньского: Ви. питомцѣ гр. к. семинариї вьдѣнькои 5 зр.
 — На квартеты „Кобзарь“: А. Г. вь Романѣвцяхь 1 20 зр.
 — На „Бонна“ о. Матюка: А. Г. вь Романѣвцяхь 1 50 зр.; д рѣ М. Б. вь Станиславѣвцяхь 1 50 зр.
 — На „Слѣванникъ“ о. Матюка: о. В. Н. вь Перегвнську 60 кр.
 — Для „Русскихь Дамъ“: Панѣ Т. Н. вь Перегвнську 2 зр.
 — На Дѣвочѣ воспиталищѣ вь Перемышлї: Ви. питомцѣ гр. к. семинариї вьдѣнькои 5 зр.
 — Для Руского товариства педагогичного: о. Н. Б. вь Злоцѣмь 3 зр.; о. І. Д. вь Ясеневѣ 50 кр.; о. В. Н. вь Перегвнську 1 зр.

НАДОСЛАНИЕ.
 Суть все ще люди, шо сумѣвають и мимо великихь доказѣв не можуть отвѣтитися замѣсть дорогихь средствъ якь румбарбарумь, гѣрка вода, зальцбергокь каплѣ, ужити швайцарскихь пугулокь антикаря Р. Браунда, а прѣчь мы переконанї, шо ихь прїятно и нешкѣдливе дѣлать вдоволити неспѣшано и заспокоють навѣть вьдражливий натуры. Треба навѣсды жадаги швайцарскихь пугулокь Р. Браунда и уважати на бѣлый хрестъ вь червономь полї якь такожь пѣдїсь Р. Браунда.

НАДОСЛАНИЕ.
 Угорскїй Jockey-клубъ устроєть теперь третю велику лотерію Кинчемь — єсть 4788 выигранныхь вь готѣвї. Головна выиграна сума єсть на 50.000 зр., дальша 10.000 зр., 5000 зр. и т. д. — Надѣя выигранї на тѣмь улюбленѣй лотеріи єсть велика, тагьшоє слѣдує вже на другий мѣсць, длатого за досами Кинчемь уже ншѣ дуже пытають.

Ц. н. уприв. галиц. акційный

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продас по курсѣ дневномь

5% Листы Гипотечный
 1523 13—? якь такожь

5% Преміованї листы Гипотечный

Порученя зь провинциї выконує отворотною почтою безь провизїи.

Якь заводити Правды на ладъ закомарской Правды?
 Розказавъ Данило Тапачкевичь, духовный Закомаря. Накладомь „Батьковщины“. Цѣна 10 кр., а почтою 12 кр. Дѣстати можна через редакцію „Батьковщины“.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ поручас 1563 127—?

Спеціальности и универсальнї средства, французскї и иншї, якь через ню такъ и через иншї фармы оповѣщуванї.

Медицинскїй мыла
MAX FANTA
 Einhorn - Apotheke
 PRAG.
 Выпробованї и порученї лѣкарями.

Фанты мыла ихтіолеве, противь червоности лица, носа бургундского (Rosacea Aene), свирѣпыхь лѣшаѣв; цѣна 75 кр. — Фанты неаполитанскєє мыло (мыло ругево) противь сифилису и пасожитѣв, штука 25 кр., 1 штука 90 кр. — Фанты мыло гѣстцевоє и ревматичне выпробованї и скорой силы. Цѣна 1 зр. — Мыло зь маан противь коросты, луски, потївючихь нѣгь и т. д. 35 кр. — Мыло мазево-глицеринѣвоє, лекше, для дамь и дѣтей, 35 кр. — Мыло карболове, дезинфекційне 35 кр. — Мыло сѣрковѣе противь угрѣвѣ, веснянокь и нашкобныхь высыпокь, 35 кр. — Мыло жовтѣвоє противь лусокь на головѣ и на подлїшнєє нашкобка 35 кр. — Мыло жовтѣвоє на волосєє, 35 кр. — Мыло зь вѣли озживляючєє системь нервной, 35 кр. — Мыло глицеринѣвоє, найдѣшеє мыло туалетѣвоє 35 кр. — Мыло бензоє на посѣданье шкѣры 40 кр. — Мыло вазелиновѣє цѣна 40 кр. прїятно де щоденного ужитку — Мыло мазево-сѣрковѣє противь упорныхь недугь шкѣры, цѣна 35 кр. — Мыло бораксовѣє противь нечистоты нашкобка веснянокь, оступѣвѣ цѣна 35 кр. — Мыло камфоровѣє на отмороженье, посѣданьеє рукь и т. д. цѣна 35 кр. — Мыло нафтѣолеве противь всякого рода недугь шкѣры, цѣна 50 кр.

Можна дѣстати вь вѣсхь антикахь у Львовѣ: вь антицѣ д-ра Кароля Миколиша и ант. Зигм. Рукера; вь Боршевѣ: ант. М. Шемчицьского; вь Долинѣ: ант. І. М. Фраузеельнерт; вь Яселѣ: ант. Ромуальда Палыха; вь Краковѣ: ант. Е. Штокмара, Е. Раллера, Ф. Гралеваго, Іос. Франчичьского и вь ант. Ковот Вышневокого; вь Рѣшевѣ: ант. А. Карпичьскїй; вь Солотвинѣ: ант. І. Годоль; вь Старѣмь Свасѣ: ант. А. Карпичьскїй; вь Тарновѣ: ант. І. Рѣбда; вь Войничу: ант. Кароль Нодзиньскїй; 1582 2—52

Гомеріяна-гербата
 Лѣкарями поручане, знамените средство противь 1508 16 52 недугь на легки и шїи, (сухоты, дыхавиця, недугь гортанки.)
 Надзвычайнї успѣхї! Брошуру о тѣмь розсылаєє даромь.
 Пачка Мрк. 1,20 Лишь правдну можна одержати отъ А. Wolfsky, Berlin N., Weissenburger Strasse 79.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.
 Понеже знаю, шо Высокоповажанї отцѣ духовнїи уряджують при церквахь хоры, прото поручаю вамь

ФАБРИКУ ГАРМОНІОМЪ (або ФИСГАРМОНІОМЪ) ДО УЧЕНЯ СѢВѢ.

Высокоповажанїи п. проф. Н. Вахнянинъ купитъ до же дати Высокоповажанымь Отцамь Духовнымь о тѣмь дуже пожиточнѣмь инструментѣ найдѣшеє и информацию. Цѣна тыхь инструментѣв отъ 70 зр. а. в. и выше. Дас такожь на раты.
 1372 68—? Сь поважаньемь

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
 властитель первои вь Галичинѣ фабрики органѣв и гармоніома у Львовѣ, ул. Хорущина ч. 9.

Щоби выступити противь всякои обманї анонсовои сполучилиєє межинародне Товариство Експортѣвоє и Товариство Сибѣлка Викторїа, шо би розсылати всякї товары гумовї, апапѣемь, диваны, шовковї покрывала, обрусї и дерги на конѣ черезь своего генерального заступника, пана Беренсєльда, такожь и высокоповажанымь отбирательямь приватнымь по сталыхь цѣнахь фабричныхь за попереднѣмь присланиємь гѣтѣвки зѣлѣзницею або за послѣдлатою почтовою.

Диваны Викторїа, сь взорами звѣрятъ або цѣвѣтовъ зр. 2 80, Викторїа обрусї сь френдзлїамь, найновѣшїи взоры зр. 2 20 и 3 40. Викторїа покрывала на лѣжка зр. 3 20 и 4 20. Гарнитуръ гобелїновїи два одѣяла и одїнь обрусъ зр. 7 75. Гарнитуръ Викторїа, такожь 2 одѣяла и 1 обрусъ зр. 7 50 и 10. — Заслѣны Викторїа, складаючися зь 2 довгихь крыль сь бордюрами, одною драперією сь двома поддержками, сь френдзлїамь. Цѣла бѣно зр. 3 50, 4 50 Правдїи вѣхдїи обрусѣ шенильовїи, новѣсть до заслѣнъ за штуку зр. 9.—, тунетанскїй взорѣць зр. 4.—. — Правдїи заслѣны Мекка зр. 6 50 и 8 50 — Коцы на постѣль для службы зр. 2 50 и 3.—. Фляпелѣовїи одѣяла зр. 5.— и 6.— Одѣяла кашмирѣовїи вь всѣхь барвахь, сшитїи найдѣшеимь шїфономь за штуку зр. 4 60. Нормальнї одѣяла пѣсла системы проф. Стєра, зр. 13.—. Миланскїи шовковїи одѣяла здорова для особь недужихь, шовкѣ буретѣовїи зр. 3 25, найтяжшїи дубль якостї зр. 6 30. Степановїи одѣяла Викторїа зь шовкового атласу всякои барвы 118 см. широкї 190 см довгї зр. 8 50. При замовленїи заслѣнъ, обрусѣвѣ и одѣялъ просїмо о подавѣе пожеланїи барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.
 Фабрика дергь Викторїа предкадає на перекарѣ обманчивѣи конкуренциї величезнїи, широкї и дуже грубї не до знїценїа дерги Викторїа сь 6 шестрьми пасками модными за штуку лишь по зр. 1 40. Такї самї 190 см довгї и 130 см. широкї зр. 1 60, найтяжшїи якостї дубль зр. 1 90. Тї дерги можна такожь уживити замѣсть коцѣв на постѣль.

П. Т. Панамъ властителямь коней поручаємо нашъ спеціальнїи вырѣбъ флякерскихь дергь Викторїа сь зовсѣмь ясножовтымь тломь и сь осьми пестрьми бордюрами на паски за штуку зр. 2 60, найтяжшїи якостї зр. 3 50.

Спеціальнѣсть вь правдиво англїйскихь дергахь до подорожи сь правдивою имитациєю тигрїсовой кожи, можна уживити такожь на возы и санѣ, цѣна за штуку зр. 8 50 и зр. 9 50. Правдїи англ. пѣды дубль зр. 1 90. Тї дерги можна такожь уживити замѣсть коцѣв на постѣль.

Великїи вырѣбъ двѣнадѣть одѣялъ, сѣруєєвѣ и дергь. Цѣнникъ на жадаєє даромь и френко.
 Звертаю покороно увагу моєхь высокоповажаныхь П. Т. отбирательцѣв, шо маю выключное заступство нововынайденыхь американскихь каучуковыхь плащѣв оть дощу для дамь и мужчинь. Можна ихь уживити на одїнь бѣкь яко обгортнїки и порошнїки а на другий бѣкь каучуковїи оть дощу. Тї плащѣєє такъ малї и можна ихь такъ тонко зложити, шо можна ихь выгѣдно сховати до кишенї. Чи то вь подорожи чи вь мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь зр. 7 50. При замовленїи плащѣв просїмо о подавѣе довгости, почавши оть коцѣв вь долину.
 Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I, Salzgries 3.
 Агентуры филиальнї: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркь, Петербургъ и Константинополь. 1561 15—?

Признаю загално наилучшу масу до запусканя пѣдлогь поручають

Гибнеръ и Ганке
 у Львовѣ. 1584 32—0
 Перепродуючимь ласмо отповѣднѣи работъ.

Тягненье вже слѣдующого Мѣсяця

Kincsem по 1 зр. 11 лосѣвѣ 10 зр. лише

50.000 зр.

10.000 зр., 5.000 зр. по от- 20% 4788 выигран. гѣтѣвою.

Кинчемь-лосы дѣстати можна: Вь бюрѣ лотеріиномь угорского Jockey-клубу, Буда-1689 1—20 пешть, Waitznergasse 6.

Найдешевше руске литератѣры не выданїицѣвоє „Руско-українскєє десницькоє“ выхѣдѣть у Львовѣ вь почасїи отъ 1-го гуртѣвоє 1884

- Доси вышѣло 10 выпусковъ, ншѣмь лѣчь слѣдующїи литератѣрнїи терїалї:
1. Запорожцѣ, оповѣданье Панама ч. л-Лєвапкого
  2. Соннїи мары молодого шїфана оловѣданье В. Барвѣньского
  - 3—4. Оповѣданя Олєкса Стєрѣвїа (Серїа перша) первѣствѣ по вышущемоєє скѣвокованїицѣвоє стѣи
  5. Грїма Vega, повѣи Юліа Шампѣрѣ
  6. Оповѣданя Д. Мордовцова 10 зр. евокованя
  - 7—10. Юрїй Горовенко, повѣи 40 зр. евокованя
  11. Вь Карпатахь, Пв. Печуа Лєвапкого, цѣна
  12. Галицкїи образки, Пв. Френдзлїа Серїа I, цѣна
  13. Лїхїи дѣнь, Грїгорїа Грїгорїевича, цѣна

Предплачуєти можна вь Львовѣ число вышущемоєє назрѣє, перекарѣ отповѣданю квѣту (1 або 2 зр.) на рускѣ выдѣвѣ (ул. Славяцкоє ч. 6). Замовленя можна такожь пожеланїи вышущемоєє додаючи за подѣвонїи вышущемоєє а за подѣвонїи 5 кр. на оплатѣ вышущемоєє

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“
 подаєє вѣдомѣсть, шо выдало и має на складѣ слѣдующїи

Формуляръ для насѣ помѣчювоєє на ладѣ

„Закомарской Правды“

1) Книга касова, одна либра 40 кр.
 2) Книга мастку желѣзного, одна либра 40 кр.
 3) Книга мастку побрунѣного, одна либра 40 кр.
 4) Книга мастку побрунѣного, одна либра 40 кр.
 5) Протоколъ, одна либра 40 кр.

К. Дижковска
Новорѣчнї Дзвонї
 Цѣна 60 кр. сь пер. 65 кр.

Дѣстати можна вь американской инстрациї „Дѣла“ або вь книгарни Старошигѣвской.

„ДЫМЪ“
 повѣсть Ив. Тургенєва. Цѣна 1 зр. 50 кр., сь перекарѣвою 1 зр. 70 кр.
 Дѣстати можна вь американской инстрациї „Дѣла“ або вь книгарни Старошигѣвской.

Отъ Руского товариства Педагогичного
 можна набути слѣдующїи вышущемоєє

Хемїа, Роккоє, 40 кр.
 Гѣстїицѣє для чѣмнѣхь дѣтей 8 кр.
 Малый зѣтрїицѣє, 8 кр.
 Забавки дѣтей, 8 кр.
 Менажерїа, 8 кр.
 Вязанка желанїи, 10 кр. 1584 32—0